

Божественная
литургия
предеосвященныхъ

ИЗДАТЕЛЬСТВО МОСКОВСКОЙ ПАТРИАРХИИ
РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ
МОСКВА•2012

По благословению
Святейшаго патриарха московского
и всея Руси Кирillа

Божественная Литургия Прежде-
освященных. — М.: Издательство Мос-
ковской Патриархии Русской Право-
славной Церкви, 2012. — 112 с.

ISBN 978-5-88017-265-8

© Издательство Московской
Патриархии Русской
Православной Церкви, 2012

ЧИН

БЛАГОДАТЬ АЛЛЫРГИЯ
ПРЕЖДЕОСВЯЩЕННЫХ.

Вот это и величю четыредесятнице,
Всегда имать спешенники сотворити
преждеосвященю, въ проскомидии въ
неделью творити, икоже обычно,
и по уговорованіи перваго хлеба, и
жреніи и прободеніи, рѣжети и драгіл
хлебы, глагола на единомъ кое-
ждо сѧ:

Въ воспоминаніе: Икона Овечьи: И:
Жреческа: И: Единъ ѿ вѣници:
Также венчаети во сѧ чашу вино
и вода, глагола обычнаѧ: и по-
крываются же спешенными покровыци,
и кадиль.

ѣ кадытъ, глаголъ мѣтвъ предложе-
ніа. ѣ тѣкѡ начинѣтъ вѢЖГВЕННЮ
лѣпчргію, ѣ исполнѣетъ ю, тѣкѡ
ѡбѣично. ѣгда же имать назнаменати
хлѣбъ по призываніи дѣха стағш,
глаголеетъ: хлѣбъ сей: єдінственнѣ,
тѣкѡ єдінъ єсть хрѣтъ: а хлѣбъ
тѣа, множественнымъ числомъ не гла-
голати. ѣ ѣгда имать вознести, воз-
ношаєтъ всѧ вѣтвь, ѣ раздробляєтъ
приносимый пѣрвый хлѣбъ, ѣ полага-
етъ частицъ во стѣю чашъ, ѣ ван-
баетъ ѣ траплотъ, тѣкожеѡбѣично.

Тѣже, вземъ стѣю лжіцъ десною
рѣкою,ѡмочаєтъ ю во стѣи кроин:
лѣбою же рѣкою ємлеетъ кійждо
хлѣбъ, ѣ напоинтъ стѣю лжіцъ, со
стѣю кроиню,ѡмоченію, ѣ прикаса-
етъ єю стѣомъ хлѣбъ хрѣтоѣзни,

во странѣ,

во странѣ, на нѣйже начертасѧ хрѣтъ,
подъ мѣгкостю, ѣ полагаєтъ ѹ въ
дарохранитѣльницѣ. Тѣже ємлеетъ ѣ
дрѣгія, ѣ творитъ тѣкоїде на єді-
нѣмъ коеождо, ѣ спрѣтоваєтъ ѹхъ
всѣхъ въ дарохранитѣльницѣ. Тѣже
сѢщеникъ молитса, тѣкѡѡбѣично,
ѣ причащаєтса, тѣкѡѡбѣично, ѣ
исполнѣетъ вѢЖГВЕННОЕ сѢщеніодѣй-
ствіе по оѹчиненномъ.

Ѣгда же иматъ іерей сѢщеніодѣйствіо-
вать прежде осѢщенію, по дѣ-
мъ шверзаетса звѣтъ ѣ, ликѡмъ
поющымъ: во црѣтвѣн твоемъ: приходи-
ти тѣсѢщеникъ предъ стѣмъ дѣери ѣ
циѣловетъ ѹкѡнѣ хрѣтъ, тѣже вѣты,
творѧ земнія поклоны ѣ глагола
ѡбѣично.

ѡБЫЧНЫА ТРОПАРӢ: Прѣтгомъ ѿбразъ
твоемъ: Ӧ: Илрдїл сѹщи носточники:
Таже цѣлауетъ ікѡнъ храма Ӧни
прѣзднѣемаго сѣтаго, аще єсть. Раз-
вѣ же сегѡ ииесоже глаголеутъ ѿ
входныхъ мѣтвъ. Таже, сокорица
ѡбычное поклоненіе ликомъ Ӧ лю-
демъ, ѿходнитъ во флагарь Ӧблаки
чнитса во всѧ сѹчиныѧ ѿдѣжды,
наизаменъ, сирѣчь благословлѧѧ Ӧ Ӧ
цилаѧ токмо, ѿбычныхъ же мѣтвъ
не глаголеутъ, точио: Гдѣ помолимся,
наад кѹижею ѿдѣждено.

По ѿпѣтѣ же иизвѣразнительныхъ,
[єго же глаголи на солеѣ цѣкимъ дѣ-
ремъ затворенными] вземъ діаконъ
брѣмѧ, ииходнитъ ии флагарѣ сѣвер-
ною страною, Ӧ стави на ѿбычномъ
мѣстѣ, возглашаетъ:

Благослови,

Благослови, владыко.

Сѹчиныѧ же возглашаетъ, творѧ
крѣзъ єѵніемъ сѹмы надъ прѣболомъ:

Благословено цѣтво флагъ Ӧ Ӧ Ӧ
и сѣтаго дѣха, ииинѣ Ӧ прѣсновъ Ӧ
во вѣки вѣковъ.

Ликъ: Амина.

Ӧ ѿбѣ читѣцъ начиняетъ вечерню.

Прѣндите, поклонимся: трижды.

Ӧ глаголеутъ предначинательный
Фаломъ. Сѹчиныѧ же, иизвѣдѣ пред
цикли дѣбрѣ ѿкроеню глагобю, гла-
голеутъ мѣтвы сефтальничныѧ, си-
рѣчь вечернѧ, начиняѧ сѧ чефтвѣртъ
мѣтвы, занѣ три пѣрвыѧ по єкте-
ниѧхъ глаголиутса. Діаконъ же стойти
предъ ікѡною спаса, ѿжидая ѿкончан-
нїѧ Фалама.

Мѣтва д.

МЛГТВА ۴.

Немо́лчными пѣснами и непре-
станными славословлеными ѿ-
стyxъ силяхъ воспѣваемый, и с-
полни оѹстя наша хваленія
твоегѡ, єже подати величествіе
имени твоемѹ егомѹ: и даждь
намъ оѹчастїе и наслѣдіе со всѣ-
ми воѧшими сѧ тебѣ иериню
и хранящими заповѣди твої,
млгтвами остыя вѣзы и всѣхъ
остyxъ твоихъ.

Икою подобаєти тебѣ всѧ-
кала слава, честъ и поклоненіе,
ѹщъ и сѹщъ и егомѹ дхѹ, иныи
и присна и во вѣки вѣковъ.
Амінь.

МЛГТВА ۵.

МЛГТВА ۶.

Дн, гдн, преѹтою твою дланію
одержай всѧческаѧ, долготер-
паки на всѣхъ насы, и калыса
и злобахъ нашихъ, помажи
щедроты твої и мѣтъ твою,
посѣтїи на твою блгослѹю,
и даждь намъ и збѣжати и
прочее настоѧщаго днѣ, твою
блгодатїю, ѿ различныхъ коз-
ней лѹкаваго, и неизѣтнѹ
жизнь нашѹ соблюди блгодатїю
всесѣтаго твоегѡ дхѹ.

Млгтїю и члвѣколюбiemу єдину-
нороднаго твоегѡ сна, съ ним-
же блгословенъ єси, со всесѣтимъ
и блгнмъ и жи вотворѧщимъ

твоимъ

твоімъ дхомъ, нынѣ һ прысно
һ во вѣки вѣкѡвъ. Амінь.

Млтва 5.

Кже велікій һ днівныій, неіспо-
вѣднімою блгостію һ Бога-
тымъ промысломъ оўправлѧй
всаке скла: һ мірскай наимъ
блгамъ даровавый, һ спорчавый
наимъ ѿбещанное цртво даро-
ваннымъ блгімі: путьесотбо-
рівый наимъ һ днѣ прешедшю
часть ѿ всакаго оўклонітия
ся: дарві наимъ һ проочее
непорочніш совершити пред сїтою
слáкою твоеню, пѣти тѧ єдн-
наго блгаго һ члвеколюбіваго
Бга нашего.

Икѡ

Икѡ тѧ єсіи Бгъ нашъ, һ
тебѣ славъ возсылаемъ, Оцъ
һ сиꙗ һ сїтомъ дхъ, нынѣ һ
прысно һ во вѣки вѣкѡвъ.
Амінь.

Млтва 5.

Кже велікій һ вѣшній, єднік
Бімѣлай везмѣртіе, во свѣ-
тѣ жиwyій неприступніемъ, всю
тварь премѣдростію создавый,
раздѣлівый междѹ свѣтомъ һ
междѹ тьмѹю, һ солнце положи-
вый во ѿбласТЬ днѣ, лунѹ же
һ звѣзды во ѿбласТЬ нощи,
сподобивый насѧ грѣшныихъ һ въ
настоящій часъ предварити лице
твоє һ повѣданіемъ һ вечерне
тебѣ

тєеѣ славослобіє прїнесті: сâмъ,
члвѣкоювче, ніспрѣви млтвъ
нашъ йакѡ каділо предъ тобою,
и прїнмі ю въ воню блгогъхъ-
ніѧ: подаждь же наамъ настож-
ший вечеръ и приходашъю нощъ
мірнъ: ѿблечы ны во ѿрѣжіе
свѣтѧ: йзбѣви ны ѿ стрѣха
ношнаго, и всакія вѣши во
тъмѣ преходашъ: и даждь
сона, єгоже во оўпокоеніе нѣмо-
ющи нашеи даровалъ єси, всака-
го мечтаніѧ діявола ѿчвѣдѣн-
ный. Щи, блко, блгнхъ подателю,
да и на ложахъ нашнхъ оўми-
лакищесѧ, поминаемъ въ ношн
іма твоє, и почленемъ твойхъ
заповѣдей

заповѣдей просвѣщаєми, въ ра-
дости двшевнїй восстанемъ ко
славослобію твоемъ блгости, моле-
нія и млтвы твоемъ блго-
втрбію прїносѧще ѿ свонихъ
согрѣшенихъ и всѣхъ людей
твойхъ, іже, млтвами ст҃яла
вѣты, млтю посѣтї.

Іакѡ блгъ и члвѣкоювецъ
вгъ єси, и тєеѣ славъ воз-
сылаемъ, ф҃цъ и снъ и стомъ
дхъ, наинѣ и прїснѡ и во вѣки
вѣковъ. **А**мінь.

Исполншасѧ же предначинатель-
номъ **Фалмъ**, глаголетъ цѣнникъ,
илю діаконъ, аще єсть, єкченію сю:

Ииромъ гдѣ помолимся.

Ликъ:

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О свяшнемъ мірѣ, и спасенїи
дѣшъ нашихъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О мірѣ всегѡ міра, вѣго-
стюанїи стыихъ вѣнчихъ щрквей
и соединенїи всѣхъ, гдѣ помо-
лимся.

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О стѣмъ храмѣ сеਮъ, и съ
вѣрою, вѣгоговѣнїемъ и сгран-
хомъ вѣнчимъ входающиихъ вонь,
гдѣ помолимся.

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О великомъ господинѣ и
отцѣ нашемъ стѣншемъ пат-
ріарѣтѣ куріллѣ, и о господинѣ
нашемъ

предевспіеннихъ

нашемъ высою пресвітеннѣи шемъ
митрополитѣ [илю архіепікпѣ, илю
пресвітеннѣи шемъ епікпѣ] иллю,
Чтнѣмъ пресвѣтерствѣ, во христѣ
діаконствѣ, о ве旎и прѣчтѣ
и людехъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О вѣхранімѣи сгранѣ на-
шੀи, властехъ и вѣностѣ ѣѧ,
гдѣ помолимся.

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О грѣдѣ се旎и [илю о ве旎и
се旎и, илю о стѣнѣ ѿбнители се旎и],
вѣкомъ грѣдѣ, сгранѣ, и вѣ-
рою живущихъ въ наихъ, гдѣ
помолимся.

Лікъ: Г҃н, поміл8й.

О вѣгораспборенїи

Ѡ вѣлгорасівбореніи воздѹховка,
ѡ нѣзобілїи плодовъ земныхъ
и врѣменіехъ мірныхъ, гдѣ по-
мольмса.

Лікъ: Гдѣ, помольвай.

Ѡ плѣбающиихъ, пѣтешестві-
ющиихъ, недѹгющиихъ, сітражды-
щиихъ, плаѣненыхъ, и ѿ ѿсненіи
іхъ, гдѣ помольмса.

Лікъ: Гдѣ, помольвай.

Ѡ нѣзбѣвнитисѧ наਮъ ѿ вѣ-
кія скорби, гнѣва и нѣжды,
гдѣ помольмса.

Лікъ: Гдѣ, помольвай.

Заслѹпн, спаси, помольвай и со-
храни наꙗхъ, б҃же, твоєю вѣго-
датю.

Лікъ: Гдѣ, помольвай.

Преітѹю,

Преітѹю, преітѹю, преелгосло-
веннѹю, славнѹю вѣцѹ нашѹ вѣ-
ніи приносдѣв мрію, со всѣми
сітіыми помаинѹше, сами себѣ,
и дѹгъ дѹга, и вѣсь жибогъ
нашѹ хрѣтѹ вѣв предадимъ.

Лікъ: Тебѣ, гдѣ.

Илітва пѣрваго літіїфѡна:

Гдѣ щедрый и мѣтгивый, долго-
терпѣбліве и многомѣтгиве,
внѹши мѣтвѹ нашѹ и вонмѣ
гласѹ моленія нашегѡ, сотвори
на мами знаменіе во вѣго: на-
стѣви наꙗхъ на пѣть твоїй, єже
ходіти во йстинѣ твоїй: воз-
веселіи сердца наша, во єже воя-
тисѧ ѵмене твоегѡ сітагѡ: зане
вѣлій

вѣлій єсі ты һ твораій чудеса,
ты єсі вѣк єдініз, һ нѣсть
подобеніе тебѣ въ козбѣхъ, гдї:
сіленіе въ мѣти, һ блгъ въ
ірѣпости, во єже помогати,
һ оутѣшати, һ спасати всѧ
оуповѣщыя во імѧ стое твоє.

Возглас:

Икѡ подобаєтъ тебѣ всѧ-
каж слава, честъ һ поклоненіе,
ѹцъ һ сиъ һ стомъ дхъ, нынѣ
һ пріенша һ во вѣки вѣковъ.

Лікъ: Амінь.

И по возгласѣ, стихослобітса:
Ко гдѣ внегда скорбѣти мѧ: [ка, д, і-
ла ہі], бываемыи һ поклонимъ на
аллілія. По перкой Слабѣ, глаголетъ
діаконъ єктенію:

Паіни

Паіни һ паіни міромъ гдѣ по-
мольмса. **Лікъ:** Гдї, поміль.

Заслуги, спаси, поміль һ
сохраніе наісъ, вѣде, твоєю блго-
датию. **Лікъ:** Гдї, поміль.

Преслѹю, преслѹю, преблагосло-
венню, славнѹю вѣчнѹю нашѹ б҃цѹ
һ приснодѣбъ мрію, со всѣми
стыми поманнѹше, сами себѣ,
һ дрѹгъ дрѹга, һ весь жиботъ
нашѹ хрѹщѹ вѣгѹ предадимъ.

Лікъ: Тебѣ, гдї.

Мѣтва віторагѡ антіфона:

Гдї, да не іарослѹю твоєю
ѡблічиши наісъ, ниже гнѣ-
вомъ твоімъ наїажеши наісъ:
но сотвори съ наім по мѣти
твоіей,

тво́е́й, врачъ и́ ніцѣлі́тєю дѣши
на́шихъ, наставлѧ́я на́съ ко при-
стáнишъ хо́тѣнїа тво́егѡ: про-
свѣти́и. Очи се́рдечъ на́шихъ въ
познáнїе тво́еѧ и́стинны: и́ дарѹи
на́мъ прóчее насто́ящаго днѣ
мíрное и́ везгрѣшное, и́ всे
врёма жи́вота на́шего, мѣтва-
ми сг҃ы́я вѣ́ты и́ всѣхъ сг҃ы́хъ
тво́ихъ.

Та́же по єктиенїи возгласи:

И́кѡ тво́я держáва, и́ тво́е
е́рть цркви, и́ сила, и́ слáва,
фїла и́ сила и́ сг҃аго дх҃а,
на́и́нѣ и́ прýснова и́ во вѣ́ки
вѣ́ковъ.

Лікъ: А́мінь.

И́ стїхослобитса

предевсѣнныхъ ка

и́ стїхослобитса втораѧ слáва
и́ по а́ллилѹи, глаголетъ діаконъ
малѹи єктиенїю:

Пáки и́ пáки мíромъ гѓи
помольися.

Лікъ: Гѓи, помільуй.

Заслѹи, спаси, помільуй и́
сохрани на́съ, вѣ́е, тво́ею благо-
датю.

Лікъ: Гѓи, помільуй.

Престѹи, префѹи, преблгосло-
вениѹи, слáвниѹи вѣ́ць на́шъ вѣ́ць
и́ прииснодѣ́в мр҃иѹи, со всѣмъ
сг҃ими помажиѹише, сâми се́бе,
и́ дрѹги дрѹга, и́ ве́сь жи́вотъ
на́шъ хрѹи вѣ́ць предади́мъ.

Лікъ: Тебѣ, гѓи.

Илг҃ва